

trist, no vol menjar, ni caminar?— Comença a mirar-lo i a més mirar-lo, el toca i retoca, i molt seriosament diu: —Aquest gall l'ha de matar, car no té remei, *pateix una anèmia cerebral*.

Cobrat el cavall, el curander va retirar-se, explicant jo a la meva mare el fet. El gall, al cap de poc temps, caminava com si res hagués passat.

Semblarà que dono massa importància a aquesta gent i que millor fóra no parlar-ne. Potser és veritat, però el meu desig, en escriure les presents ratlles, és solament proporcionar uns moments de distracció.

La cultura del poble

Hi han hagut autoritats que han combatut el curanderisme, tenint el bon propòsit de posar-hi

remei, i, com més s'ha perseguit el curander, més èxit han assolit, ço que vol dir que la causa de la seva existència està en el mateix poble, treient la conseqüència que, per a fer desaparèixer aquesta plaga social, solament per mitjà de la cultura, instruint i educant al poble, és com podrà redimir-se. I per això trobem als pobles analfabets, on la civilització i el progrés existeixen en forma rudimentària, un nombre considerable de curandera. En canvi, difícilment s'observa una sola família que posi en pràctica la bruixeria curandera, en aquells pobles que estimen la ciència, i l'estimen, perquè, estudiant-la i practicant-la, saben el valor que té.

Resumint diré: que el progrés científic de la medicina i la major cultura del poble faran desaparèixer el curanderisme.

Assemblea Ordinària de Delegats de l'any 1928

EN COMPLIMENT DE L'APARTAT C) DE L'ARTICLE 19 DE L'ESTATUT, TOTES LES PROPOSICIONS QUE ELS DELEGATS O ELS ASSOCIATS VULGUIN SOTMETRE A LA PROPERA ASSEMBLEA, HAN D'ÉSSER PRESENTADES AL CONSELL PER TOT EL DIA 31 DE MARÇ, LA QUAL COSA ES FA AVINENT DES D'AQUEST LLOC PER CONEIXEMENT DELS INTERESSATS.